БІОГРАФІЧНА ДОВІДКА

Проців Олег Романович народився 12 лютого 1965 року в м. Стрий Львівської області. Після закінчення середньої школи № 13 м. Івано-Франківська у 1982 році поступив на навчання у Львівський зооветеринарний інститут. З 1983 по 1985 року проходив службу в армії. У 1989 році закінчив навчання в інституті та працював головним ветеринарним лікарем у колгоспі імені Дзержинського (м. Тлумач). З 1990 року перейшов на посаду ветеринарного лікаря об'єднання «Прикарпатліс». У 1995-2005 роках – інженер-мисливствознавець Івано-Франківського держлісгоспу, інженер-мисливствознавець ДП ВКВ «Івано-Франківськліссервіс». З 2005 по 2007 рік заочно навчався в магістратурі державної служби Івано-Франківського національного технічного університету нафти і газу. У 2010-2014 рр. заочно навчався в аспірантурі Львівського регіонального інституту державного управління Національної академії державного управління при Президентові України.

У 2015 році захистив дисертацію за спеціальністю 25.00.01 «Теорія та історія державного управління» на тему **«Актуальність історичного досвіду Галичини кінця XIX - початку XX століття для державного регулювання мисливського господарства сучасної України».**

З березня 2005 до жовтня 2018 року працював в Івано-Франківському обласному управлінні лісового та мисливського господарства. На цей час навчається у докторантурі на кафедрі державного управління Львівського регіонального інституту державного управління Національної академії державного управління при Президентові України. Працює над докторською дисертацією за спеціальністю «Публічне управління та адміністрування». Науковий консультант – професор, доктор наук з державного управління Дробот Ігор Олександрович. Тема дисертаційного дослідження – «Генеза публічного управління у сфері розвитку тваринного світу Галичини».

Наукові інтереси пов'язані з місцем народження та проживання – Галичиною, та професійною діяльністю – організацією публічного управління у галузі ведення мисливського господарства та полювання. Більше того, переважна більшість наукових досліджень пов'язана саме зі Станиславівщиною. Зокрема, опубліковані монографічні дослідження про історію мисливства та рибальства у Станиславівському та Долинському повітах, а окремими науковими статтями опубліковані дослідження з історії мисливства та рибальства по кожному повіту Станиславівщини. Окремі дослідження присвячені селам Микуличин, Рафайлова, Гринява.

Працюючи над дисертаційним дослідженням у галузі державного управління та над докторською дисертацією з публічного управління та

адміністрування, основний наголос вчений ставить на історичні та теоретичні закономірності розвитку галузі мисливського та рибальського господарства на землях Галичини. Розглядаються питання державного регулювання видачі дозволів на право полювання, боротьби з браконьєрством, відшкодувань за спричинені мисливськими тваринами збитків, використання для полювання отруйних речовин, видачі посвідчення мисливця, торгівлі дичиною, її експорту та імпорту, податкової політики. Також окремо розглянуто право власності на дичину, особливості використання мисливських угідь, вплив корупції на державне управління галуззю мисливського господарства. Серед гуманітарних аспектів розглядається діяльність журналу «Łowiec», видання навчальної літератури з мисливствознавства, організації рибальської та мисливсько освіти, діяльність Станиславівського мисливського інституту, особливості розвитку польської мисливської термінології. Дві статті присвячені мисливським виставкам у Львові та в 1910 році у Відні.

Значну роль в організації галузі відіграли громадські організації. Так, в окремих публікаціях описано вплив громадських організацій на торгівлю дичиною, на розвиток мисливської зброярської галузі, торгівлю дичиною. Описано вплив рішень товариств на міжнародному мисливському конгресі у Відні 1910 року на формування мисливського законодавства.

Також в окремих статтях подано діяльність Краківського товариства охорони тварин, Малопольського мисливського товариства, Міського мисливського товариства у Львові, Львівського мисливського товариства ім. Святого Губерта, Станиславівського мисливського товариства «Ватра», Галицького мисливського товариства, Товмацького, Снятинського, Коломийського осередків Галицького мисливського товариства, Луцького осередку Польської спілки мисливських товариств. В окремій праці розглянуто діяльність мисливських товариств в Австро-Угорській імперії, Росії та Польщі у другій половині XIX – першій половині XX століття. Серед товариств, орієнтованих на рибальство, описано Крайове рибальське товариство у Кракові та діяльність вудкових товариств у Галичині. В окремих статтях проілюстровано ведення рибальства на річках Черемош, Дністер, Бистриця.

Освіта ветеринарного лікаря не могла не позначитись й на висвітленні ветеринарних аспектів організації мисливського та рибальського господарства. Цьому питанню присвячені праці з висвітлення ветеринарних аспектів у державному регулюванні мисливства та рибальства у Галичині, історіографії ветеринарної справи, ветеринарних аспектів при торгівлі мисливською та рибальською продукцією, огляду ветеринарних препаратів для лікування собак.

Серед політичних складових в організації галузі мисливства та рибальства слід відмітити праці, присвячені політичним аспектам при формуванні державного регулювання мисливства Галичини, праву власності на дичину,

організації рибальського господарства, впливу партії «Stronnictwo chłopskie», українсько-польським взаєминам у галузі мисливства. В окремій статті описано дискусії депутатів Галицького сейму на дебатах, які стосувались формування політики у галузі мисливства.

Окрему групу наукових напрацювань становлять дослідження організації мисливського господарства та полювання під час воєнних конфліктів: зокрема; військову складову в публічному управлінні мисливським господарством, державне управління торгівлею продукцією мисливства під час Першої світової війни, мисливське законодавство в Галичині під час німецької окупації.

Для зручності ознайомлення практично всі публікації науковець розмістив у вільній онлайн-бібліотеці україномовної літератури «Чтиво». Впродовж 2014-2016 рр. О. Проців співрацював з Всесвітнім фондом дикої природи WWF у програмі ENPI-FLEG у якості наукового консультанта, брав участь у розробці пропозицій до правозастосування у лісовому секторі України.